Alfa i Omega

Category: Božia Trojica
written by Administrator | 1. júla 2026

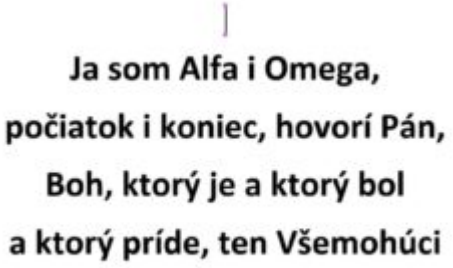

Ja som Alfa i Omega – hovorí Pán Boh, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde, Všemohúci.

Zjavenie 1:8

Ja som Alfa i Omega, počiatok i koniec, prvý i posledný!

Zjavenie 22:13

Všimli sme si, že keď Boží Duch predstavuje v Písme Krista v stave, ktorý zahrnuje jeho ľudskú prirodzenosť, vždy chráni veľkosť jeho slávnej osoby taktiež tým, že ho okamžite predstavuje v spojení s jeho božstvom? Lebo hoci sa stal človekom, On je tým, čím aj vždy bol: „Boh požehnaný naveky“ (Rímskym 9:5). V Matúšovi v 1. kapitole sa ohlasuje, že Kristus sa mal narodiť z Márie, a hneď sa oznamuje, že jeho meno nazvú „*Emanuel, čo je preložené: S nami Boh*“. Aj v evanjeliu Jána skôr ako sa hovorí, že Slovo sa stalo telom, vyhlasuje sa, že „*Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Boh*“. V Liste Židom sa jeho človečenstvo ukazuje v kňazskom charaktere, ale v kapitole 1 sa o ňom hovorí: „*Trón tvoj, ó Bože, je na veky vekov*“. V Liste Kolosenským je predstavený ako hlava každého kniežatstva a mocnosti, ako človek (Kolosenským 2:10) a hovorí sa aj to, že sa zaľúbilo Otcovi, aby v ňom prebývať všetkej plnosti (1:19). Z týchto príkladov, medzi mnohými inými, rozumieme, že nech vidíme Krista ako človeka v akomkoľvek vzťahu, je podstatné, aby sme zároveň mali na pamäti veľkosť jeho osoby hodnej klaňania sa.

Predstavenie Krista v prvej a poslednej kapitole knihy Zjavenia je hodné toho, aby sme si ho všimli. V prvej kapitole čítame: „Ja som Alfa i Omega – hovorí Pán Boh, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde, Všemohúci.“ A v poslednej kapitole ten, ktorý vystupuje ako „Ja, Ježiš“, predstavuje sa ako „Alfa i

Omega, počiatok i koniec, prvý i posledný“. Ten, ktorý hovorí v poslednej kapitole „Ja, Ježiš“, je veľký Jahve, Ja Som, Všemohúci, z prvej kapitoly tejto knihy. Aký to úvod ku knihe, v ktorej je predstavený ako Syn človeka, ktorý kráča uprostred zhromaždení!

Aby sme mohli rozjímať o sláve Pána ako toho, ktorý je „Alfa i Omega, počiatok i koniec, prvý i posledný“, budeme sa snažiť stručne rozobrať toto šesťnásobné predstavenie jeho samého s tým cieľom, aby sme takto zamestnaní jeho slávami mohli byť priťahovaní k nemu.

Alfa i Omega

Je dobre známe, že *Alfa* a *Omega* sú prvé a posledné písmená abecedy, v ktorej boli napísané písma Nového zákona. Medzi týmito dvomi písmenami je obsiahnutý záznam toho, čo Svätý Duch napísal ohľadom Krista v knihách Nového zákona. A nielen to, Kristus sám je „abecedou“, ktorú Boh použil, keď hovoril a oznámil svoju myseľ človeku – On je „Slovo Božie“. Zjavenie všetkého, čím je Boh, v miere, v ktorej sa mu zaľúbilo, aby sme ho poznali, bolo vyjadrené živo v Kristu. Boh hovoril v svojom Synovi, všetky jeho oznámenia človeku sú vo vzťahu k nemu. Kristus, Alfa i Omega, je reč, prostredníctvom ktorej môže byť rozlúštené všetko, čo chce Boh povedať človeku. Kľúčom ku všetkému poznaniu Boha je Kristus. Mimo neho Boh nemá čo povedať človeku a slová, ktoré On hovoril, boli slová Božie, lebo Otec mu dal príkaz, čo má povedať a čo hovoriť.

My sa učíme, čím je Boh v Kristu. V ňom spoznávame Božiu lásku; v ňom spoznávame Božiu milosť; v ňom spoznávame Božie milosrdenstvo; v ňom spoznávame jeho spravodlivosť a moc. Kristus je Božia reč k človeku. Boh hovoril v stvorení, on hovoril v minulosti prostredníctvom prorokov, ale v týchto posledných dňoch hovoril k nám v svojom Synovi; Syn je Božie posledné slovo človeku, On je Omega, ako aj Alfa, lebo po Kristovi Boh nemá nič podstatné čo povedať človeku.

Počiatok i koniec

Pri stvorení nebies a zeme boli všetky veci utvorené prostredníctvom Syna. On bol pôvodca a dokonávateľ tohto stvorenia, lebo všetky veci povstali jeho slovom a jeho mocou. On povedal a stalo sa, On prikázal a postavilo sa. V novom stvorení Kristus je *počiatok,* ako aj pôvodca, lebo On je veľký morálny zdroj, z ktorého pochádza všetko, čo je a čo má byť od Boha v spojení s človekom. On je zdroj, z ktorého pochádza nové stvorenie, ktoré Boh privádza v bytie na svoju záľubu; každá morálna črta v novom stvorení je z neho a všetko pochádza z neho, preto všetko sa podieľa na jeho charaktere v každej svojej časti – On je zdroj, počiatok toho všetkého.

Sféra činnosti Božieho nového stvorenia v prítomnej dobe sú naše srdcia a mysle. A v miere, v akej čerpáme od neho, sú naše náklonnosti a myšlienky privádzané do súladu s jeho náklonnosťami a myšlienkami – sú to jeho

náklonnosti a myšlienky vytvorené v nás prostredníctvom Ducha; my žijeme prostredníctvom jeho lásky a v jeho láske a máme myseľ Kristovu.

Máme účasť na jeho láske, sme oživení v svojich náklonnostiach a milujeme Boha a milujeme svojich bratov; a keď sme prijali jeho myseľ, potom myseľ, ktorá bola v ňom, je v nás a nesieme jeho charakter v miere, v ktorej jeho láska a myseľ boli vyformované v nás. Čokoľvek bolo spôsobené v nás prostredníctvom Ducha, prichodí od Krista – On je zdroj toho všetkého. Krásy, ktoré sú vyjadrené v svätých, sú nielen *podobné* krásam, ktoré sú vlastné jemu, ony sú j*eho krásy* odovzdané nám, ktoré sme prijali od neho samého.

Všetko, čím budeme podľa Božieho zámeru naveky, je prítomné vo všetkej svojej plnosti v Kristu teraz a naše požehnanie a budovanie pokračuje, keď získavame lásku, milosť a každú morálnu črtu od neho samého. Keď Kristus prijal znova život vo vzkriesení, všetko, čím mal byť človek podľa Božieho zámeru na jeho záľubu, bolo zriadené a predstavené v ňom. On je zdroj a plnosť nového vesmíru a všetko, čo bude tvoriť a napĺňať tento vesmír, vychádza od neho a je sústredené v ňom samom. Ako všetko svetlo a zdroj tepla sú sústredené v slnku a vychádzajú zo slnka, tak všetko duchovné svetlo a milosť pochádzajú od Krista.

Kristus je tiež *koniec,* ako aj *počiatok*, a v dôsledku toho On bude naplnením všetkých Božích zámerov a ciest, lebo v novom stvorení nebude nič, len to, čo je morálne od neho samého. On bude podstata a súhrn, ako aj zdroj, z ktorého ono pochádza; oceán, ako aj rieka, ktorá ho napĺňa. Žatva, ktorá naplní vesmír ovocím, bude pochádzať z požehnaného „pšeničného zrna“, ktoré padlo do zeme a zomrelo. Nič, čo je z človeka podľa tela, nemôže byť pridané k tomu, čo je z Krista, a preto nič, len to, čo je z neho samého, môže mať miesto vo vesmíre, ktorý On naplní. Nič, čo je zo sveta alebo Satana, tam nemôže nájsť miesto – všetko bude výlučne z Krista, ktorý je počiatok i koniec.

Prvý i posledný

Ako Stvoriteľ je Kristus *prvý*, lebo On bol predo všetkým, čo bolo stvorené – toto je zrejmé vo všetkom, čo povstalo prostredníctvom neho. Nič nemohlo byť známe o Bohu, pokým sa nezaľúbilo *Slovu* urobiť Boha známym. On to urobil čiastočne v stvorení a neskoršie plnšie vo vykúpení ako človek. On je múdrosť, ktorú Jahve vlastnil na počiatku svojej cesty, pred svojimi skutkami zadávna. On bol pri ňom jeho dielovedúcim a deň po deň bol jeho potešením.

Teda *človek* Ježiš Kristus bol v mysli a predsavzatí Božom pred tým, ako bol stvorený Adam alebo boli utvorené nebesia a zem, a všetky veci boli stvorené pre neho, ako aj prostredníctvom neho. A dokonca vtedy sa zaľúbilo Bohu vyvoliť si nás vo vzťahu k nemu samému pred založením sveta, aby sme boli svätí a bezúhonní pred ním v láske – rodina synov podobná obrazu jeho Syna.

On je aj *prvý* vo vzkriesení – On je prvorodený z mŕtvych, aby mal vo všetkom prvenstvo. On je prvý z nového poriadku človeka, ktorý bol v predsavzatí Božom od večnosti; prvý a vzor ľudského rodu, ktorý bude obklopovať Otca a jeho samého na veky vekov.

On je aj *posledný*, lebo On nemá nijakého následníka. Adam zomrel a ako hlava bol nahradený Kristom, hlavou každého muža. Kristus, posledný Adam, je oživujúci duch, a preto nemôže byť nikdy nahradený. On nastúpil na miesto prorokov, kňazov a kráľov. On nahradil všetko, čo je z prvého a padlého poriadku človeka, a všetky veci budú zhrnuté pod jednu hlavu v ňom. Potom nebesá a zem a všetko, čo je v nich, budú naplnené jeho slávou a bude zjavné, že On je *posledný,* ako aj *prvý*; podstata, ako aj zdroj; plnosť, ako aj ten, ktorý napĺňa.

Lebo On je *Alfa i Omega, počiatok i koniec*, *prvý i posledný.*

E. Williams